

sint, & homines, bestias, loca, tempora, deniq;
omnes res insimulant potius quàm se peccasse
fateantur. Deus autem confessionem exigit à no-
bis. hanc pro singulari cultu suo nobis propo-
nit. Confiteri enim nos vult delicta nostra, &
honorem hunc sibi habere, ut tanquam à medico
petamus curationem vulnerum nostrorum. An
est autem obscura fœditas horum? non dicam
de singulorum priuatis flagitijs aut sceleribus,
De publicis dicam & ijs quidem grauissimis im-
pietatis. Vbi igitur integra doctrina fidei re-
mansit, ubi non mendacia & errores illam cor-
ruperunt. Quæ dominatio usurpata in Eccle-
sia, qui conscientiarum carcer extractus fuit?
Quid ego de ritibus & ceremonijs dicam? o-
mnia constat superstitione & impietate turpif-
simè fuisse contaminata aut prorsum depraua-
ta. Incipiamus si placet, à summo Dei cultu, ado-
rationis seu inuocationis. De quo scriptum est,
Deum tuum adorabis & illi soli seruias. Quæ
igitur illa fuit hætenus in Ecclesia, & nunc à
quibusdam proteruo ore & impudica fronte
defenditur? Ne obsecro ludamus in re tanta.
Scio quid dicant. an non semper Deum inuoca-
uimus? An non ad illius nomen celebrandum o-
mnia à nobis fuerunt destinata? Nonne & hunc
in ipso & in sanctis eius coluimus? & his simi-
lia. Aduocant multa undiq; testimonia, & rem
mirabiliter inuoluunt. Quam nos explicatam in-

B

tueamur,